

Zítřek KSM BRNO

„Proletáři všech zemí, spojte se!“

Speciál 2005 Číslo 2 Ročník 1

SPECIÁL

Občasník pro členy a sympatizanty klubu Komunistického svazu mládeže *Jiskra*

Odbory, zaměstnavatelé a Kámen mudrců...

Tak máme po čtyřiceti letech na stole konečně úplně nový zákoník práce, plod to důmyslných kombinací naší osvícené vlády. Přestože se jedná o poměrně velmi umírněný návrh, který v řadě bodů významně ustupuje tlaku zaměstnavatelů (např. asociální požadavek individuálních pracovních úctů), přesto vcelku neočekávaně narazil na zuřivý odpor podnikatelů. Pokud ministr Sobotka při finálních jednáních označil postoj Asociace zaměstnavatelů za faktickou likvidaci jednání tripartity, tak nelze než souhlasit. Zvyšující se sebevědomí našich podnikatelů a jejich zástupců se zřejmě zakládá na očekávání budoucího vítězství pravice, což by problémem s údajnou „přemírou práv pracujících“ perspektivně hladce vyřešilo „suchou cestou“. Nynější obstrukce jednání tripartity ze strany podnikatelů tedy zřejmě spočívá v kalkulaci směrem k prodlužování jednání o novém zákoníku práce až do doby po volbách, kdy jistě ODS zařídí jeho podobu pro naše podnikatele a podnikavce všeho druhu přijatelnější. Požadavky ze strany zaměstnavatelů jsou motivovány snahou o tzv. zpružnění trhu práce, který je prý zásadní ingrediencí potřebnou k dosažení kýženého kamene mudrců, tj. fungující a prosperující ekonomiky, která by byla „tržní“, tj. kapitalistická, a přitom zajišťovala plnou zaměstnanost, harmonický vývoj bez krizí, vykazovala minimální korupci a zajišťovala široce sdílený, relativně vysoký životní standard. Naši alchymisté, (rozuměj „nezávislí“ ekonomové a politologové) řezou ovšem do nového zákoníku od chvíle, kdy spatřil světlo světa. J. Míl, prezident Svazu průmyslu a dopravy prohlásil nový zákoník za „špatnou normu, která výrazně komplikuje pracovněprávní vztahy“, „působí zaměstnavatelům zbytečně velké finanční náklady, jednostranně zvýhodňuje pozice odborů a ve svých důsledcích je prý dokonce nevýhodný pro samotné zaměstnance, protože jim brání získat pružné práci...“ Tak pravil vrchní alchymista Míl-Scota, znající ten nejpravější recept, snad už bez buřtů s křenem. Ovšem do palby na zákoník se přidalo se mnoho dalších, včetně samotného M. Jahna z **CÍSUSALKUCH** (rozuměj proslulé Císařské ústřední alchymistické kuchyně), honosící se dvorským titulem vicepremiéra pro ekonomiku u j. císa. Milosti Paroubka I.), který (pochopitelně) ani ve vztahu k Zákoníku práce nezapřel lekce svých učitelů ekonomie z USA. (Je pochopitelně nesmysl, že ekonomie je prý jenom jedna - na podobné výroky lze namítnout, jestli je tazatel skutečně přesvědčen, že pokud by Mr. Jahn studoval ekonomii např. v SSSR v 70. letech, odnesl by si stejné názory, jak řídit ekonomiku...). Pochopitelně, že „naši“ podnikatelé a podnikavci všeho druhu usilují o jediné - o maximalizaci zisku za každou cenu a k tomu skutečně potřebují co nejméně omezení v zacházení s pracovní silou, kterou si kupují jako každé jiné zboží. To je logické a ze strany těchto pánů zcela legitimní. Naprosto stejně legitimní ale musí být právo zaměstnanců organizovaně hájit zase **SVÉ ZÁJMY** a bojovat za stále lepší pracovní podmínky. To je zase **LEGITIMNÍ A NEZPOCHYBNITELNÉ PRÁVO KAŽDÉHO PRACUJÍHO**. Skutečně se chceme vrátit do ničím neregulovaného, divokého kapitalismu XIX. století - bez sociálních jistot, bez zákonných garancí, s naprostou libovůlí zaměstnavatelů?? Skutečně se chceme vrátit k boji za holé právo zaměstnanců se organizovat (v řadě nadnárodních firem je pouhý pokus o založení odborů důvodem k okamžitému vyhazovu!) Je nutné si uvědomit, že takovýto systém „divokého kapitalismu“, kdy veškerá moc je v zásadě v rukou podnikatele (v našich podmínkách to znamená především prosazení principu jednostranného určování pracovních i mzdových nároků z vůle (či zvůle?) zaměstnavatele pomocí vnitřního předpisu) neznamená nic jiného než možnost tlačit mzdy dolů. Dokud existuje dostatečný zástup nezaměstnaných před Úřady práce, do té doby pro zaměstnavatele není nic lehčího, než vyhodit „příliš náročné“ zaměstnance a nahradit je jiným - krotším, a hlavně hůře placeným. Existují dva zásadní mýty. Prvním z nich je ničím nepodložené tvrzení, že státy, kde je nejpružnější trh práce a nejhorší ochrana pracujících jsou ekonomicky nejúspěšnější a že tyto země mají nejvyšší životní úroveň. **OPAK JE PRAVDOU!** Od vzniku prvních iniciativ zavádění tzv. státu blahobytu platí, že nejvyšší kvalitu života, a relativně nejnižší nezaměstnanost s udržely „země se silnými a centralizovanými odbory, s politicky mocnými socialistickými a sociálnědemokratickými stranami a s **USTANOVENÝMI MECHANISMY CENTRALIZOVANÉHO VYJEDNÁVÁNÍ O MZDÁCH** i o určitých aspektech vládní politiky“ - jako jsou Švédsko, Rakousko či Norsko. Záměrně uvádíme středně velké země, srovnatelné s Českou republikou, patřící ke špičce co do kvality života a životní úrovně, i co do sociálního zabezpečení... Druhým mýtem je, že dosažený stav je výsledkem liberální či konzervativní politiky osvícené buržoasie, která prý vždy hájila principy demokracie a svobody. Ani demokracie, ani lepší životní úroveň a sociální stát nespady z nebe - naopak! Pracující, odbory i politická křídla dělnického hnutí v podobě sociálně-demokratických stran si všechny sociální výdobytky musely tvrdě vybojovat v urputném třídním boji, stejně jako samotnou politickou demokracii. Např. Švédsko, měřeno časem zameškaných pracovních dnů na dělníka (zanedbaných pro pracovní spory) mělo od přelomu století až do počátku třicátých let nejvyšší úroveň stávek a pracovních výluk v rámci západních zemí! - jen tímto bojem si pracující vybojovali současný „švédský model“ „funkcionálního“ socialismu! ČSSD ovšem dávno není a nechce být žádným „politickým křídlem“ bojujícím za práva pracujících. Pár drobků rozhozených mezi „lid prostý“ z vládního stolu před volbami nemění nic na tom, že ČSSD žádnou alternativu ke stávajícímu stavu společnosti nemá a především **MÍT NECHCE**. A jsme opět u zlopověstného Kamene mudrců - tj. ekonomika nemůže být bez nezaměstnanosti, bez korupce, hladce se vyvíjející a přitom kapitalistická **SOUČASNĚ**. Skloubit tyto požadavky s kapitalismem by se rovnalo stvoření takového Kamene mudrců. Ovšem, to není jistě vina našich alchymistů, ať již „nezávislých“ (rozuměj štedře placených soukromým sektorem), či pracujících v **CÍSUSALKUCH**. To snad špatná konstelace hvězd, snad duchové zemní tomu chtěli, že kámen mudrců zatím není (a my, komunisté, říkáme **ani nebude**.)

Chceme změnu a víme jak na to!

Domníváme se, že v současné situaci narůstajícího sebevědomí pravice, kterému ČSSD není schopna čelit, je důležité přejít do ideologické ofenzivy a důrazně proti „Modré šanci“ ODS postavit vlastní program řešení krize České společnosti. Tento program by se perspektivně mohl opírat o program prosazovaný už dlouhodobě KSČM, tak jak jej vyjádřila v základních dokumentech VI. Sjezdu, především v dokumentu *Naděje pro Českou republiku*. Jak však čelit již nyní tlaku pravice na sociální stát v *podmínkách kapitalismu? I to je důležitý moment*, který prověří zdali je KSČM do budoucna reálně psychologicky, teoreticky i prakticky schopna převzít moc a aplikovat své programové zásady na konkrétní politickou a ekonomickou situaci České republiky, tak jak se vyvinula během polistopadového vývoje i jestli to svými sliby myslí vážně. Domníváme se, že tomu tak je a následující článek usiluje o to potvrdit tuto tezi. V následujícím článku odhlédáme od teoretického problému „měla by KSČM vstoupit do vlády nebo ne“? **Jakákoli** budoucí vláda nastoupí v nelehké situaci křehkého růstu, vysoké nezaměstnanosti, rozpočtové nerovnováhy, enormního podílu mandatorních výdajů (nyní okolo 82% státního rozpočtu), korupčního prostředí a téměř neexistujícího veřejného sektoru, nemluvě o komplikované mezinárodní situaci. Tím spíše je nutné už teď reálně se zamyslet a vyvolat diskusi o konkrétních krocích, které by mohla KSČM (a levicová část ČSSD) podpořit, a jež by vedly alespoň ke zlepšení stávající tristní situace (nehovoříme zde o položení základů k budování nové společensko-ekonomické formace - tj. socialismu- nýbrž **o reformních krocích plně proveditelných v rámci tržní ekonomiky**) a jež by přitom respektovaly stávající omezení daná mezinárodní i >>>

VIVA LA REVOLUCION !

vnitropolitickou situaci, rozložení sociálních i politických sil na domácí i mezinárodní scéně. Aby získala podporu komunistů, měla by podle našeho názoru vláda co nejrychleji pozastavit veškeré privatizační projekty i jejich přípravu, a vytvořit nezávislé komise, jež prošetří zákonnost postupů užitých při předchozích privatizačních projektech. Je třeba vypracovat legislativní rámec, který ošetří klíčovou oblast hospodářské kriminality a zavede její skutečné postihování. 100 miliard daňových nedoplatků nelze tolerovat ! Vláda by se podle mého názoru měla soustředit co nejrychleji dosáhnout urychlení růstu ekonomiky a zvýšení životní úrovně nejnižších vrstev obyvatelstva nikoli pomocí neoliberálních, nýbrž pomocí využití Keynesiánských opatření, směřujících na posílení vnitřní poptávky a to zejména: **1.** oživení osobní spotřeby a rozšíření vnitřního trhu cestou **zvýšení průměrné hodinové mzdy**. Je to především osobní spotřeba, která táhne růst moderní ekonomiky – návrhy ODS a nátlakových skupin zaměstnavatelů naopak umožňují zaměstnavatelům mzdy stlačovat a tím dynamiku růstu celé ekonomiky fakticky **brzdít**. **2.** Zvýšení minimální mzdy alespoň na 8500 Kč, zvýšení sociálních dávek (životního minima, příspěvků na bydlení, přídatků na děti, důchodů) a skutečné, výjimky zapovídající, záruky jejich pravidelné valorisace. Toto opatření umožní **zvýšit tlak na růst mezd v celé ekonomice**. (Pravicoví ekonomové tomu pejorativně říkají „mzdová horečka“. Faktem ovšem zůstává, že produktivita práce v ČR, srovnáme-li ji s EU je značně vyšší (60% průměru států EU) než mzdy (jen 35 % průměru EU). Platy jsou tak stabilně podhodnocené a tím ovšem firmám podnikajícím na českém území umožňují diferenciální zisk **na úkor pracujících**. **3.** Je dávno možné připravovat etapovitě zkrácení pracovního týdne až na 35 hodin týdně; rovněž přidání jednoho týdne placené dovolené by umožnilo tvorbu nových pracovních míst a podle zahraničních zkušeností působí příznivě na zvýšení produktivity práce. Pomocí legislativních opatření bude nutné **likvidovat zaměstnávání na částečné úvazky a zajistit zákaz kumulování více zaměstnání a důchodů**. **4.** Uvést do chodu plán, nazvěme jej třeba „budoucnost mladým“: – absolventům škol **garantovat zaměstnání** po dobu 1 roku po absolvování školy a věnovat právě této věkové kategorii zvláštní pozornost a ochranu.

5. Provést zpřísnění Zákonníku práce, uvést do chodu legislativu podstatně zpřísnující sankce za porušení práv pracujících ze strany zaměstnavatelů až po exekuci majetku firem a skutečně zrovnoprávnit odbory ve vztahu k zaměstnavatelům. To ani nový zákoník zdaleka nezaručuje. **6.** Vytvořit nová pracovní místa ve státní sféře, především v nových, výrobních provozech. **7.** Zjednodušit předčasné odchody do důchodu, výhledově snížit důchodovou hranici. Jen těmito kroky se uvolní pracovní místa a rozhybe trh práce. Klíčovým by ovšem mělo být vytvoření skutečného společenského (státního a družstevního) sektoru, jež by měl do konce r. 2010 produkovat alespoň 35% HDP a odpovídajícím způsobem zvýšit příjmy státního rozpočtu. Rovněž musí být napravena situace, kdy vláda nemá kontrolu nad bankovním sektorem. Bude třeba kapitálově vstoupit do některých bank tak, aby stát získal možnost financovat rozvojové programy svými vlastními prostředky. Okamžitě po převzetí vládní odpovědnosti musí vláda provést interní audit v zanikající ČKA a všech podnikcích se státní kapitálovou účastí. Úkoly, závazky a pohledávky ČKA převést na specializované ministerstvo. Nově vytvořená státní plánovací komise, jejíž nařízení budou mít platnost zákonů, v čele s resortním ministrem bude pověřena obnovením plánování v 1. „Dočasném plánu“ s cílem zajistit efektivní restrukturalizaci, nezbytné investice, konkurenceschopnost, produktivitu zespolečenštěných podniků. **Socialisaci podniků a zvětšení společenského výrobního sektoru je možné provést i při stávající legislativě EU, pokud bude provedeno jednak převzetím vhodných podniků proti náhradě, jednak založením zcela nových závodů ve společenském vlastnictví.** Mimořádné náklady spojené s výše uvedeným programem je možné získat pomocí: **1.** progresivního zdanění – jak navrhol volební program KSČM v r.2002, zvednout daň v nejvyšším daňovém pásmu až na 55% (což v porovnání se skandinávskými zeměmi, Belgií aj. není až tak mnoho). Získané prostředky odhadli odborníci na 21 mld. Kč, eventuálně až dvakrát tolik **2.** Ukončení všech vojenských dobrodružství pod patronací paktu NATO. Pro rok 2005 jsou plánovány výdaje pro tyto účely ve výši 1,25 mld. Kč. Ušetřené prostředky by bylo

možné použít například na 3x odloženou valorisaci životního minima (zvýšení na 4300 Kč stálo podle MF 1,6 mld. ...) **3.** Ukončení státního spolufinancování zisků velkých nadnárodních korporací – ukončení praktikování externalizace nákladů, tedy situace kdy stát na své náklady vykoupí pozemky, zajistí na náklady daňových poplatníků inženýrské sítě a infrastrukturu a pak za symbolickou korunu tyto pozemky vlastně „daruje“ nadnárodní korporaci, a nadto jí zajistí daňové prázdny na řadu let. Ušetřené prostředky převést na financování **vlastních podniků a jejich technické přezbrojení**. Účast zahraničního kapitálu omezit na technologicky pokročilé podniky, které není možné ufinancovat z domácích zdrojů – např. automobilový průmysl. **4.** Je možné se orientovat na mohutně se rozvíjející trhy socialistických zemí (růst HDP v této oblasti se pohybuje mezi 5-10% ročně) – především Čínské lidové republiky, Vietnamu, Kuby i tradičních partnerů jako Ruská Federace, Libye, Sýrie atd. Vyhlášení a důsledné dodržování **neutrality a nevměšování se** do vnitřní politiky suverénních zemí umožní vylepšit i ekonomické vztahy s celou řadou potenciálních obchodních partnerů v zemích III. světa. Uvedená opatření povedou k tomu, že investice budou nasměrovány do oblastí, které produkují skutečné hodnoty; zvýší se koupěschopnost obyvatelstva, tím i poptávka na vnitřním trhu a zrychlí se růst ekonomiky; daňová zátěž sociálně slabých vrstev obyvatelstva se nezvýší, naopak se zvýšením příjmů klesne a naopak bohaté vrstvy budou zdaněny adekvátně více; konečně stát získá dodatečné prostředky pro udržení stávající stávajícího rozsahu sociální sítě.

Ne aby vás, vy komouši, napadlo stávkovat, od toho tu odbory nejsou...

Klub Komunistického svazu mládeže *Jiskra*

Křenová 67, 602 00 Brno

Každý čtvrtek, III. patro, místnost č.405

Tel: 776772313, 723160587 ksmbrno@seznam.cz www.ksm.cz

Zítřek-občasník pro členy a sympatizanty klubu Komunistického svazu mládeže Jiskra
vyšlo 1.12.2005, počet výtisků: 100, Šéfredaktor: Jan Ševčík, redakční rada: JŠ, PRŠ, VN, JH.

Redakce ne vždy souhlasí s názory mimoredakčních autorů.

